

ÉS EMPAR

Ulls foscos que miren i parlen.
Mans que accionen, que acaronen
que subjecten criatures i grans.

És Empar.

Pell bruna, cabell negre,
Somriure roig de carmí que mostra les dents perfectes,
i et dona la benvinguda.
Silencis eloqüents que escolten
I gest tranquil·lament rebel. Maduresa rebel.

És Empar

I el bon fer. Sempre el bon fer.
La lluita per les coses grans
i per les coses petites.
La lluita de cada dia com a forma de vida
I la rialla, la rialla de l'amiga.

És Empar

Empar, que ara deixa una tasca
tot sabent que en mamprendrà d'altres
Que deixa les aules
convençuda que xafarà altres espais.

I per allà on passarà seguiran florint roselles
o mareselves o gesmils.

Perquè al seu pas, sempre
han nascut i seguiran naixent
les flors que perfumen la vida.

És Empar

BENVINGUDA AL GREMI ¡!!!

CARME MIQUEL